

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTÉ:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎNCEP LA 1 SI LA FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL
MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la Aestern Agency, Constantinople
Kavakoy, Dairmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL
50 BANI UN NUMER VECHIU

APARE IN TOATE ZILELE

POZITIUNEA
PRINCEPULUI ALEXANDRU
ASTEASUNT DETALII
UNDE DUCE SLUGARNICIA!
UN ULTIMAT REGELE
GAZETARII COLECTIVITATEI
MIZERIILE LONDREI
VELUL ALBASTRU

POZITIUNEA
PRINCEPULUI ALEXANDRU

Telegrammele cari s'au preschimbau între Impăratul Rusiei și principele Alexandru, reprezintă un eveniment european. Ele dovedesc într'un mod netăgăduit că, prin o comună înțelegere a celor trei imperii, Bulgaria a reîntors în totul în sfera de înrăurire a împărăției rusești.

Rare-ori, în istoria popoarelor, s'a putut vedea un act de umilință mai strălucit decât deosebitul principelui Alexandru. El începe prin a mulțumi Impăratului pentru că garanțul consulatului rusesc din Ruseiuk a asistat, într'un mod oficial, la recepțiunea ce i s'a făcut.

Să vede cât decolo că principele n'a căutat de cât un pretext pentru a motiva deosebita sa umiltoare. Căci se știe că prezența garanțului consulatului rusesc, la recepțiunea din Ruseiuk, n'a fost de cât rezultatul unei decizii luate de majoritatea membrilor corpului consular, deciziune la care d. Chatochin s'a supus pentru că, prin abținerea sa ostentativă, se nu compromiță încă mai mult pe guvernul său.

În urmă principele arată Impăratului recunoștința sa pentru trimiterile generalului Dolgorukof în Bulgaria și declară că voește a face toate sacrificiile necesare pentru a ajuta mărinimoasa gândire a țării.

Această declarație făcută în urma mișcării din Sofia și în momentul când principele Alexandru pune iarăși piciorul pe pământ bulgăresc, e dovada cea mai mare că toată politica anti-rusească, urmată de câțiva ani de nenorocitul suveran al Bulgariei, a fost o greșeală politică neertată din partea lui.

În fine, principele Alexandru termină telegrama sa zicând că, principiul monarhic îl silențe a restabili legalitatea în Bulgaria și în Rumeția, dar, cu toate acestea, el face declarațiunea, espresă că a primit coroana Bulgariei din mâinile Rusiei și că prin urmare, e gata s'o depună în mâinile suveranului Rusiei.

Această din urmă declarațiune, e de o gravitate excepțională. Ea face din Bulgaria o vasală a împărăției rusești și nimiceste, dintr'o singură trăsătură de condei, toată opera atăt de laborios concepută de diplomația europeană în privința Bulgariei.

În adevăr, dacă Impăratul Rusiei poate da și lua coroana Bulgariei dupe voia sa, cum rămâne cu drepturile Europei sancționate prin tratatul de la Berlin? Mai mult încă; naște întrebarea: cum rămâne cu drepturile suverane ale Turciei? Era rezervat sferșitului secolului al nou-

spre-zecelea, d'a da lumea spectacolul unui stat vasal al cărui Suveran, în loc d'a se numi de suzeranul său, i se impune de un stat străin, și aceasta cu consimțimântul Europei.

Astăzi se poate dar zice că Bulgaria e pe punct d'a redeveni postul avansat al Rusiei în peninsula Balcanică. Izbândă politica rusești nu putea fi mai completă de cât este ea în acest moment. Nu se poate tăgădui că, prin telegrama adresată țării, mișcarea de la Sofia, care a produs detronarea principelui Alexandru, este explicată și oare-cum legitimată din punctul de vedere politic. Chiar principele, abia reînțors în principatul său, e siluit să facă amendă onorabilă în fața înrăuririi rusești și să ia inițiativa unei demers umilitor, numai pentru ași păstra coroana.

Dar și acest mijloc, întrebunțat în estremis de principele Alexandru pare că n'are sorți d'a reuși.

Asprul răspuns al Impăratului dovedește că politica rusească voește a împinge izbândă sa până la ultimele sale consecințe.

Prin faptul că țara declară că nu poate aproba reînțorsarea principelui în Bulgaria, el arată că nu privește restabilirea stărei de lucruri cum era înaintea igonirei principelui, ca legală. Din contra, țara prevede că întărcarea principelui va aduce consecințe sinistre asupra Bulgariei, se accentuează că Rusia se va abține de la oare-cum amestec în afacerile Bulgariei pe cât timp principele va rămâne pe tron.

Acest răspuns categoric nu lasă principelui Alexandru de cât alternativa d'a abdică sau d'a intra în luptă fațșă contra Rusiei. O împăcare cu țara nu mai e cu putință și e probabil că, dacă ar fi ștint că i se va răspunde ast-fel, linêrul Suveran al Bulgariei și-ar fi cruțat un demers umilitor, ce nu poate de cât să întunece aureola romantică de care era înconjurat până astăzi.

Cum stau lucrurile astăzi, nu i mai rămâne principelui Alexandru de cât un singur mijloc pentru a eși cu onoare din greața situațiune în care se află. Acest mijloc este d'a convoca Camera, d'a i expune demersul pe care a crezut că trebuie să îl facă pe lângă țara, în interesul Bulgariei, și d'a i cere un vot prin care să decidă dacă trebuie să abdică sau să urmeze a sta pe tronul Bulgariei.

Asupra administrației centrale are la îndemână elieșul acesta: «Nam informațiun din localitate asupra întrebării ce mi se face. Cunosce pe prefectul cutare ce d. interpelator atacă, e un om cinstit, activ și demn. Se poate să fi făcut ceva care se nu convie intereselor opoziției, dar acestea sunt detalii cari nu mă priveșc.»

Altă dată, când prevede că gluma se îngroașe și că nu ar putea scăpa numai cu țeserile-mărgărite, primul ministru recurge la un alt expedient: e chemat la palat de rege, e ocupat în consiliul de ministrii, e bolnav, și din amănare în amănare, interpelatorul se plictește, interesul interpelării se răcește și primul ministru, atunci și numai atunci, își ia loc pe fotoliul din parlament cu un aer radios de satisfacțiune și de triumf.

Cu două-trei glume, cu stereotipa scuză: *acestea sunt detalii*, primul ministru conduce afacerile interne ale țării.

Ne aducem aminte că colectivității de azi aduceau acușatiuni d-lui Lascăr Catargiu, care, primind în o zi o plângere vagă și neînțeleasă, a răspuns că: să se determine obiectul plângerii, căci ceea ce se cuprindă în petițiune nu explică întru nimic despre ce e vorba.

Pe când d. Lascăr Catargiu era acușat că nu poate răspunde la sferșiturile d'întrebare ca: *sângele curge din pieptul națiunii în agonie; onoarea și averea cetățenilor a ajuns prada guvernului; Dumnezeul părinților noștri!*, salvează patria de *acești bandiți*; etc. și cum putea să răspundă alt-fel de cât hotărându-se a trâmite la Biserica-verde pe *acești descreașii?*

Astăzi din contra se zice d' lui Brătianu: Impositele ce ai pus pe țuca și sare, isbesc în clasa cea mai slabă a populațiunii; împrumuturile ce ai făcut la Berlin absoarbe toate veniturile țării, pe care ai sărăcit-o; prefectul Kirileșcu ucide lumea; armata e desonorată forțându-se a participa cu bătașii la Râmnicul-Velcei, și o mie și o sută de astea.

Ce răspunde primul ministru? «Acestea sunt detalii de care nu mă lasă să mă ocup grija ce am de viitorul patriei!»

Când am ajuns să avem un așa șef de cabinet, nu știm zēu dacă n'am

ajuns la cea din urmă expresiune a degradării instituțiilor noastre constituționale.

Cine crede alt-fel să ridice mâna.
Sandu.

UNDE DUCE SLUGARNICIA!

Guvernul d-lui I. C. Brătianu, de mult a încetat d'a mai fi expresiunea vre unui partid, de mult a încetat d'a mai avea rădăcină în țară. Cracă putredă din trunchiul liberalismului, de mult a fost lepădată de tot ce este adevărat liberal și onest în țară. Bêtrânul C. A. Rosetti, care a creat pe I. C. Brătianu, a murit de durerea și amarăciunea ce li pricinuiă faptele acestuia, d. Dim. Brătianu, frate mai mare și superior în învățătură lui I. C. Brătianu, l'a renegat ca frate și ca liberal. Și ast-fel l-au părăsit, unul după altul, toți aceia a căror unire și sprijin l-au adus la putere.

Cu o ingratitude rară, d. I. C. Brătianu a nesocotit pe cei ce într-adevăr li fusese amici, și a crezut că li poate înlocui deschizând brațele sale aceluia cari, în loc de convingeri, li aduceau poftă nesățioasă de bani și de favoruri.

Ceata acestora e negreșit destul de mare. Acel ce ține sacul cu grăunte poate strînge multe lighioane în jurul său, dar, când sacul trece în altă mână, lighioanele în cesti se duc după sac, și lasă singur pe acela ce până atunci se fâlea de mulțimea ce avea împrejurul său.

Singur ar rămâne azi, sau aproape singur, d. I. C. Brătianu, când ar perde din mână fermecutul sac. D-sa o știe, d'acea a căutat a scoate din sac grăunte de tot soiul, pentru mici și mari, pentru cei din năuntru, precum și pentru cei din afară.

Apanașit, concesiuni, convențiuni, cumpărări și răscumpărări, au eșit pe rând din fundul sacului, îmbuibând pe toți aceia de la care d. I. C. Brătianu putea aștepta ajutor.

Sacul însă nu e inepușabil, și țara care îl tot umple, nu mai are de unde. De mult ea vrea să îl ia din mână, dar cei interesați se pun împotriva.

Printre acești interesați, străinii și Capul-Statului figurează în primul rang.

Sprijinul ast-fel dobândit poate profita personal d-lui I. C. Brătianu și colectivității care se hrănește pe lângă densusul, dar el este atăt de împovărător pentru țară în cât ea se va resimți, sumă de ani în urmă, de sdrușinarea forțelor sale vii ce acest guvern li va fi cauzat.

Azi România nu este liberă nici în năuntru nici în afară. Independența e numai un cuvânt, precum și libertatea.

În năuntru glasul țării este înăbușit, în afară, nu avem legături de cit numai acelea ce d. Brătianu și-a creat pentru menținerea sa la putere.

Pentru d-sa, ori ce se întâmplă în Europa n'are alt interes decât acela care se referă la menținerea sau la căderea sa de la putere. Interesul țării nu e cătuși de puțin luat în seamă.

Guvernul actual se bizuește pe politica germană și numai pe politica germană. Germaniei a acordat toate favorurile, căci Germania e azi a tot puternică în Europa.

ASTEASUNT DETALII

Mulți se întreabă, și cu drept cuvânt, în ce stare de nepăsare și de dispreț către cetățeni o fi ajuns președintele guvernului colectivist, pentru că se stea surd la toate reclamațiunile ce i se adresează.

În afară de a fi șeful unei partide propriu zise de exploatare, d. Brătianu e primul consilier al tronului și presus—judicând după cum ar trebui se stea lucrurile — primul cetățean al regelui, după primul Român care ar fi regele. Într'o asemenea situațiune excepțională gășindu-se d. Brătianu, negreșit că datorită și împunerea ce se dea cel puțin aparința că ascultă plângerile zilnice ce li se adresează.

Dar din nefericire, numai contrariul e adevărat.

În loc de a se sili să tragă învățăminte din criticile ce i se fac de opozițiune, din contra, consideră toate aceste observațiuni meritale, drept însăle nemeritate. Odată așezat în acest cerc vișios, nu li poți porni, cu toată buna-voința ce ai avea, pe o cale relativ mai înțeleaptă.

În timpul din urmă, cei mai mulți n'au avut ocașiunea de ași da seama de fasa în care a intrat activitatea intelectuală a primului ministru de cât din discursurile pronunțate de densus în Corpurile legitimoare.

De regulă, toate aceste discursuri, sau quasi-discursuri, nu sunt de cât niște răspunsuri banale la întrebările ce i sa'u pus de câțiva deputați sau senatori independenți.

Nici odată însă primul ministru n'a ocupat tribuna, în anii din urmă spre a espune un program de guvernământ, or un program economic, sau cel puțin o părere mai studiată asupra numeroaselor probleme născute din viața socială a statului nostru. Discursurile-răspunsuri ale primului ministru se pot clasa ast-fel:

Asupra administrației centrale are la îndemână elieșul acesta: «Nam informațiun din localitate asupra întrebării ce mi se face. Cunosce pe prefectul cutare ce d. interpelator atacă, e un om cinstit, activ și demn. Se poate să fi făcut ceva care se nu convie intereselor opoziției, dar acestea sunt detalii cari nu mă priveșc.»

Altă dată, când prevede că gluma se îngroașe și că nu ar putea scăpa numai cu țeserile-mărgărite, primul ministru recurge la un alt expedient: e chemat la palat de rege, e ocupat în consiliul de ministrii, e bolnav, și din amănare în amănare, interpelatorul se plictește, interesul interpelării se răcește și primul ministru, atunci și numai atunci, își ia loc pe fotoliul din parlament cu un aer radios de satisfacțiune și de triumf.

Cu două-trei glume, cu stereotipa scuză: *acestea sunt detalii*, primul ministru conduce afacerile interne ale țării.

Ne aducem aminte că colectivității de azi aduceau acușatiuni d-lui Lascăr Catargiu, care, primind în o zi o plângere vagă și neînțeleasă, a răspuns că: să se determine obiectul plângerii, căci ceea ce se cuprindă în petițiune nu explică întru nimic despre ce e vorba.

Pe când d. Lascăr Catargiu era acușat că nu poate răspunde la sferșiturile d'întrebare ca: *sângele curge din pieptul națiunii în agonie; onoarea și averea cetățenilor a ajuns prada guvernului; Dumnezeul părinților noștri!*, salvează patria de *acești bandiți*; etc. și cum putea să răspundă alt-fel de cât hotărându-se a trâmite la Biserica-verde pe *acești descreașii?*

Astăzi din contra se zice d' lui Brătianu: Impositele ce ai pus pe țuca și sare, isbesc în clasa cea mai slabă a populațiunii; împrumuturile ce ai făcut la Berlin absoarbe toate veniturile țării, pe care ai sărăcit-o; prefectul Kirileșcu ucide lumea; armata e desonorată forțându-se a participa cu bătașii la Râmnicul-Velcei, și o mie și o sută de astea.

Ce răspunde primul ministru? «Acestea sunt detalii de care nu mă lasă să mă ocup grija ce am de viitorul patriei!»

Când am ajuns să avem un așa șef de cabinet, nu știm zēu dacă n'am

ajuns la cea din urmă expresiune a degradării instituțiilor noastre constituționale.

Cine crede alt-fel să ridice mâna.
Sandu.

UNDE DUCE SLUGARNICIA!

Guvernul d-lui I. C. Brătianu, de mult a încetat d'a mai fi expresiunea vre unui partid, de mult a încetat d'a mai avea rădăcină în țară. Cracă putredă din trunchiul liberalismului, de mult a fost lepădată de tot ce este adevărat liberal și onest în țară. Bêtrânul C. A. Rosetti, care a creat pe I. C. Brătianu, a murit de durerea și amarăciunea ce li pricinuiă faptele acestuia, d. Dim. Brătianu, frate mai mare și superior în învățătură lui I. C. Brătianu, l'a renegat ca frate și ca liberal. Și ast-fel l-au părăsit, unul după altul, toți aceia a căror unire și sprijin l-au adus la putere.

Cu o ingratitude rară, d. I. C. Brătianu a nesocotit pe cei ce într-adevăr li fusese amici, și a crezut că li poate înlocui deschizând brațele sale aceluia cari, în loc de convingeri, li aduceau poftă nesățioasă de bani și de favoruri.

Ceata acestora e negreșit destul de mare. Acel ce ține sacul cu grăunte poate strînge multe lighioane în jurul său, dar, când sacul trece în altă mână, lighioanele în cesti se duc după sac, și lasă singur pe acela ce până atunci se fâlea de mulțimea ce avea împrejurul său.

Singur ar rămâne azi, sau aproape singur, d. I. C. Brătianu, când ar perde din mână fermecutul sac. D-sa o știe, d'acea a căutat a scoate din sac grăunte de tot soiul, pentru mici și mari, pentru cei din năuntru, precum și pentru cei din afară.

Apanașit, concesiuni, convențiuni, cumpărări și răscumpărări, au eșit pe rând din fundul sacului, îmbuibând pe toți aceia de la care d. I. C. Brătianu putea aștepta ajutor.

Sacul însă nu e inepușabil, și țara care îl tot umple, nu mai are de unde. De mult ea vrea să îl ia din mână, dar cei interesați se pun împotriva.

Printre acești interesați, străinii și Capul-Statului figurează în primul rang.

Sprijinul ast-fel dobândit poate profita personal d-lui I. C. Brătianu și colectivității care se hrănește pe lângă densusul, dar el este atăt de împovărător pentru țară în cât ea se va resimți, sumă de ani în urmă, de sdrușinarea forțelor sale vii ce acest guvern li va fi cauzat.

Azi România nu este liberă nici în năuntru nici în afară. Independența e numai un cuvânt, precum și libertatea.

În năuntru glasul țării este înăbușit, în afară, nu avem legături de cit numai acelea ce d. Brătianu și-a creat pentru menținerea sa la putere.

Pentru d-sa, ori ce se întâmplă în Europa n'are alt interes decât acela care se referă la menținerea sau la căderea sa de la putere. Interesul țării nu e cătuși de puțin luat în seamă.

Guvernul actual se bizuește pe politica germană și numai pe politica germană. Germaniei a acordat toate favorurile, căci Germania e azi a tot puternică în Europa.

ASTEASUNT DETALII

Mulți se întreabă, și cu drept cuvânt, în ce stare de nepăsare și de dispreț către cetățeni o fi ajuns președintele guvernului colectivist, pentru că se stea surd la toate reclamațiunile ce i se adresează.

D-sa pare a fi abdicat de la liberul nostru arbitru, lăsându-se a fi condus după orănițele venite de la Berlin, și atăt este de cunoscut a-cesta în Europa, în cât la Berlin se adresează astăzi toți aceia cari voesc a obține ceva la București.

Tot ast-fel se petrecea, în triste vremuri, când țara era vasală Turciei, dar aceia cari se adresați la Constantinopol, nu reușeau așa de bine cum reușeau aceia cari se adresează azi la Berlin; căci guvernele trecute, nu primeau ordine de la guvernul Turcesc, și, în împrejurările grele, găsseau sprijin pe lângă celealte puteri, pe cari d'o potrivă știuse a le menagia și a le interesa la afacerile țării.

Suveranul țării primea doar investitura de la Poartă și atăt, alte făcături n'avea. Azi Regele Carol așteaptă instrucțiunile de la Berlin pentru toate cestiunile exterioare, și nu numai că nu se poate împotrivi aceluia instrucțiunii, dar nici nu încearcă a le discuta.

Această ascultare pasivă poate fi o garanție pentru Regele Carol că va fi menținut de Germania pe tronul României, precum este o garanție pentru guvernul Brătianu că se va menține la putere contra voinței țării, dar constituie pentru România o grije legitimă și o umilință.

Când *Voința Națională* zicea mai deună-zi:

„Se fie știut de adminterii căcu toate statorice opozitiile, guvernul nostru nu odată nu va urma o politica desocotita de acea a puterilor conducătoare, si ca tot d'una va cauta se coresponza, prin atitudinea sa pacinica si rezervata, asteptariilor lor.”

„Opoziția n'a dat guvernului actual nici un sfat în cestiunile exterioare; nici că e ținută a i da sfaturile, de oare-ce, ca opoziție, nu poate fi în curențul situațiunii diplomatice, cum poate un guvern să fie. Dar cea ce opoziția constată este, că la București nu se face o politică proprie a noastră, ci o politică dictată de la Berlin, unde, neapărat, nu se poate considera evenimentele de cât din punctul de vedere al intereselor germane, iar nu din acela al intereselor române. Cele ce ni se dictează se facem, vor fi de sigur în interesul Germaniei; rămâne însă a se ști dacă în tot-d'una și în toate împrejurările, interesul Germaniei va fi identic cu acela al României? Și când s'ar întâmpla ca aceste interese să fie opuse, în cine se ne încredem ca să ne susție interesul nostru? — În Regele Carol, ascultătorul nepot al Impăratului Germaniei? sau în d. I. C. Brătianu, infeudatul politiceii Cancelarului Bismarck?”

Apoi, n'avem oare exemplul Bulgariei înaintea ochilor?

Nu vedem că Germania, Austria și chiar Anglia, care până mai deună-zi erau puterile conducătoare a politiceii Bulgare, azi s'au desinteresat de acest stat, când propriile lor interese nu sunt puse în joc, și au părăsit pe principele Alexandru și destinele poporului său, în mâinile Rusiei, căci așa le a pretins această putere.

N'ar fi fost mai mintos din partea prințului Alexandru să se fi sprijinit mai puțin pe acele puteri conducătoare, și, ca un adevărat prinț Bulgar, uitând legăturile sale de sânge și de inimă în Germania, să caute a menagia pe toate puterile d'o potrivă, fără a nemulțumi pe nici una, și fără a se încrede în protecțiunea nimănui?

Tot ast-fel pretindem și noi că gu-

„Se fie știut de adminterii căcu toate statorice opozitiile, guvernul nostru nu odată nu va urma o politica desocotita de acea a puterilor conducătoare, si ca tot d'una va cauta se coresponza, prin atitudinea sa pacinica si rezervata, asteptariilor lor.”

„Opoziția n'a dat guvernului actual nici un sfat în cestiunile exterioare; nici că e ținută a i da sfaturile, de oare-ce, ca opoziție, nu poate fi în curențul situațiunii diplomatice, cum poate un guvern să fie. Dar cea ce opoziția constată este, că la București nu se face o politică proprie a noastră, ci o politică dictată de la Berlin, unde, neapărat, nu se poate considera evenimentele de cât din punctul de vedere al intereselor germane, iar nu din acela al intereselor române. Cele ce ni se dictează se facem, vor fi de sigur în interesul Germaniei; rămâne însă a se ști dacă în tot-d'una și în toate împrejurările, interesul Germaniei va fi identic cu acela al României? Și când s'ar întâmpla ca aceste interese să fie opuse, în cine se ne încredem ca să ne susție interesul nostru? — În Regele Carol, ascultătorul nepot al Impăratului Germaniei? sau în d. I. C. Brătianu, infeudatul politiceii Cancelarului Bismarck?”

Apoi, n'avem oare exemplul Bulgariei înaintea ochilor?

Nu vedem că Germania, Austria și chiar Anglia, care până mai deună-zi erau puterile conducătoare a politiceii Bulgare, azi s'au desinteresat de acest stat, când propriile lor interese nu sunt puse în joc, și au părăsit pe principele Alexandru și destinele poporului său, în mâinile Rusiei, căci așa le a pretins această putere.

N'ar fi fost mai mintos din partea prințului Alexandru să se fi sprijinit mai puțin pe acele puteri conducătoare, și, ca un adevărat prinț Bulgar, uitând legăturile sale de sânge și de inimă în Germania, să caute a menagia pe toate puterile d'o potrivă, fără a nemulțumi pe nici una, și fără a se încrede în protecțiunea nimănui?

Tot ast-fel pretindem și noi că gu-

„Se fie știut de adminterii căcu toate statorice opozitiile, guvernul nostru nu odată nu va urma o politica desocotita de acea a puterilor conducătoare, si ca tot d'una va cauta se coresponza, prin atitudinea sa pacinica si rezervata, asteptariilor lor.”

„Opoziția n'a dat guvernului actual nici un sfat în cestiunile exterioare; nici că e ținută a i da sfaturile, de oare-ce, ca opoziție, nu poate fi în curențul situațiunii diplomatice, cum poate un guvern să fie. Dar cea ce opoziția constată este, că la București nu se face o politică proprie a noastră, ci o politică dictată de la Berlin, unde, neapărat, nu se poate considera evenimentele de cât din punctul de vedere al intereselor germane, iar nu din acela al intereselor române. Cele ce ni se dictează se facem, vor fi de sigur în interesul Germaniei; rămâne însă a se ști dacă în tot-d'una și în toate împrejurările, interesul Germaniei va fi identic cu acela al României? Și când s'ar întâmpla ca aceste interese să fie opuse, în cine se ne încredem ca să ne susție interesul nostru? — În Regele Carol, ascultătorul nepot al Impăratului Germaniei? sau în d. I. C. Brătianu, infeudatul politiceii Cancelarului Bismarck?”

Apoi, n'avem oare exemplul Bulgariei înaintea ochilor?

Nu vedem că Germania, Austria și chiar Anglia, care până mai deună-zi erau puterile conducătoare a politiceii Bulgare, azi s'au desinteresat de acest stat, când propriile lor interese nu sunt puse în joc, și au părăsit pe principele Alexandru și destinele poporului său, în mâinile Rusiei, căci așa le a pretins această putere.

N'ar fi fost mai mintos din partea prințului Alexandru să se fi sprijinit mai puțin pe acele puteri conducătoare, și, ca un adevărat prinț Bulgar, uitând legăturile sale de sânge și de inimă în Germania, să caute a menagia pe toate puterile d'o potrivă, fără a nemulțumi pe nici una, și fără a se încrede în protecțiunea nimănui?

Tot ast-fel pretindem și noi că gu-

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO CURSUL BUCURESCI 22 August 1886

Table with exchange rates for various currencies and goods like Rente amortizabilă, Renta perpetua, Oblig. de stat., etc.

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele noii din Str. Crinului No. 5 bis.

DE INCHIRIAT chiar de acum, un otel situat Calea Victoriei No. 147 împreună cu depindeințe, grajd, șopron, curte, grădină, gaz aeriform în casă. Pentru deslușiri, a se adresa la No. 198 Calea Victoriei.

DE INCHIRIAT chiar d'acum casele Costa-Foru din Batiște, Strada Scaunelor No. 46. 22 Camere deosebit de depindeințe: grajd, șopron, cuhnie, spălătorie și alte trei camere și grădină spațioasă.

DE INCHIRIAT (de la Sf. Dumitru anul curent) casele, grădina și teatru cunoscut sub numele «RAȘKA» din Strada Academiei No. 28.

DE ARENDAT moșia Goești din Dolj pe 5 ani de la af. Gheorghe 1887 înalate. Doritorii se vor adresa la d-l Eugeniu Topoloveanu Strada Solonă No. 4, București.

LICEUL NOU DE DOMNISOARE din Iași sub direcțiunea d-relu WARMAN

Acest institut înființat în Berlad la anul 1881 și transferat în Iași la 1885 se află situat în partea orașului care se bucură de cele mai bune condițiuni igienice. Casă și grădină spațioasă.

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele, din Strada Academiei No. 11 compuse din 16 Camere, cu o curte spațioasă în care se află grajdul șopron și alte depindeințe. Aceste case mai au și o grădină importantă A se adresa Strada Batiste No. 11.

DE INCHIRIAT chiar de acum casa d-lui V. Bielt din Str. Luleșană 15, mobilată și nemobilată având 22 camere, grajd de 10 cal, șopron de 6 trăsuri, 2 pinițe, 1 puț și grădină cu 2 pavilioane.

DE INCHIRIAT de la St. Gheorghe 1887 moșia Tântava ce ține și Băcanu din districtul Ilfov, la o poște departe de București, în întindere de aproape 700 pogoaane.

INSTITUTUL „LUMINA” 46, CALEA RACHOVEI, 46.

Invățământ după programul școlii, de la care se primesc certificatele de promovare. Clase primare și gimnasiale în internat și preparatiuni pentru liceu și școala militară.

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA” No. 3, STRADA EPISCOPIEI, No. 3

LIBRARIA HAIMANN - BUCURESTI - No. 74, CALEA VICTORIEI, No. 74. OUVRAGES RECOMMANDÉS. List of books with prices.

INSTITUTUL „NEGRI” IN GALATI. Internat-externat de băieți, fundat în 1883 și condus de o asociațiune de profesori publici.

LICEUL AELXANDRI (fost institutul Heliade) București. Internat și Externat. Cursuri primare și liceale.

ANUNCIU! A apărut de sub tipar Metoda practica, pentru vaccinare și revaccinare, pentru usul învățătorilor rurali, preoți, și moașe.

INSTITUTUL FRÖHLICH MARE PENSIONAT DE FETE CU OPT CLASE, CU CURSURI SUPERIOARE WIENA I. BEZIRK, GRUNANGERGASSE N° 1. Pe timpul verii în VILLA propria de la BADEN, aproape de Wiena.

PANTELIU POPASU Licențiat în drept și în științele politice; vechiu avocat al Curții de Casațiune; fost adese deputat al Galaților.

TUICA VECHIE SI VIN la magaziul de țuică și vin de la d-nu Isaia Lerescu din Str. Episcopiei, vis-a-vis de grădina se vinde la butelii țuică de 10 ani, veritabilă garantată pe un leu butelia de jumătate oca dreaptă a lui Cuza și vin veritabil de masă ușor și curat pe 40 bani butelia.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 Iunie) 1886. Large table with train schedules for various routes like Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, etc.